

[Vagn Bro.]

om vi havde haft den generelle hastighedsbegrænsning på 80 km på vejene og 50 km i byerne. Det er derfor, at jeg og adskillige medlemmer i min gruppe — og nu forstår jeg alle i denne sal — kan udtale sig for en fortsættelse af disse forsøg. Men jeg vil understrege, at det må dog være meningen, når man foretager sådanne og de viser et resultat til gunst for den ene opfattelse, at denne så også bliver lovfæstet. Nu bliver der altså i alt ca. 1 måned — og det er for mig at se en fordel — om hvilken man sikkert bagefter vil kunne sige, at ulykkerne er blevet færre i denne måned, fordi det høje ting har indført en hastighedsbegrænsning. Og så er det, jeg tillader mig at spørge ikke alene det høje ting, men hele folket: hvis det samme resultat nu viser sig efter dette forsøg, er det så ikke rimeligt, at vi får denne nedbringelse af ulykkernes antal ikke i én, men i 12 måneder?

Det andet punkt, der har været nævnt, er spørgsmålet om spiritus ved rattet. Jeg må erkende, at for mit vedkommende er hele færdselsproblemet så alvorligt, at det spørgsmål selvfølgelig også må tages op. Jeg mente, at vi eventuelt ved hjælp af strengere straffe og så i øvrigt bevarelse af det ellers anvendte princip om bevidsmønsens frihed kom videst, men det er klart, at det afgørende bliver nedbringelsen af antallet af ulykker, og det er derfor, jeg med henblik på fremtiden, idet jeg takker for dette lovforslag, beder den højtærede minister forstå, at det jo ikke blot skal være et forsøg, vi skal lave år efter år; der må komme et resultat til gunst for den befolkning, som vi dog alle sammen skulle tjene.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg deler ikke ganske den optimisme, det ærede medlem hr. Vagn Bro lagde for dagen. Det ærede medlem havde opfattet det sådan, at samtlige ærede ordførere var indstillet på, at disse forsøg skulle fortsætte. Jeg fandt et par af ordførertalerne måske lidt for negative til, at jeg kunne glæde mig over dem. Jeg må erkende, at jeg, da jeg kom med lovforslaget, regnede med — med den baggrund, det havde i transportforskningsudvalgets betænkning — at det måtte få almindelig tilslutning, fordi man måtte give mig ret i, at disse forsøg ikke var til-

strækkelige til at vise, om vi fremover skulle have permanente begrænsninger i højtidsperioderne og i visse andre perioder, men at det måtte være rimeligt at fortsætte forsøgsrækken for at se, hvorledes grundlaget kunne blive, men det forekommer mig, at der var lidt negativitet i enkelte ordføreres taler.

Til det ærede medlem hr. Boye Hansen vil jeg gerne sige, idet jeg takker det ærede medlem for tilslutningen, at det er rigtigt, at vi er opmærksom på, at tilrettelæggelsen af forsøgene fremover kræver en mere dybtgående overvejelse. Det er hensigten at søge en forhandling med transportforskningsudvalget om tilrettelæggelsen. Jeg har i et brev af 15. februar i år meddelt transportforskningsudvalget, at vi er interesserede i, at udvalget fortsætter de undersøgelser, som udvalget har stillet i udsigt at ville foretage, hvis vi anmodede derom, og det er lige så klart, at vi ved tilrettelæggelsen af kommende forsøg vil drøfte problemet med transportforskningsudvalget, for at tilrettelæggelsen kan blive så god som muligt.

Det ærede medlem hr. Boye Hansen nævnte dernæst problemet om en udvidelse af færdselspolitiet. Om det spørgsmål vil jeg gerne sige, at vi har jo længe beskæftiget os med overhovedet at få en udvidelse af politistyrken, og vi har omsider fået denne udvidelse. Vi kan udvide politiet med 400 mand, men det tager sin tid, og jeg regner ikke med, at denne udvidelse er effektiv før i 1965; dels kan det jo frembyde problemer at finde kvalificerede folk, dels tager det nogen tid at uddanne dem. Men vi har altså begyndt rekrutteringen af den forøgelse af styrken, som vi omsider har fået tilladelse til at søge etableret, og det er klart, at denne udvidelse af styrken må smitte af på færdselspolitiet, som også efter min opfattelse stadig er for lille i omfang, men det høje ting er jo vidende om, at politiet har mange opgaver, og at det kan være vanskeligt at fordele en relativt begrænset styrke, når alle opgaver skal løses nogenlunde tilfredsstillende og samvittighedsfuldt.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen stillede mig et lidt besynderligt spørgsmål, idet det ærede medlem ønskede, at jeg skulle give udtryk for, at jeg ikke med dette